

การจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล

Organizing movement and rhythm activities to promote social behavior in early childhood.

Kindergarten level 1, Ban Rai Sri Ubon School

นางสาวปนัดดา สุขบัว¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาพูน วงศ์ษา² นางทิพย์วัลย์ บุญรักษา³

E-mail: sb6340186112@lru.ac.th

โทรศัพท์: 0854640488

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมและเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชาย - หญิง อายุระหว่าง 3 – 4 ปี ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงและเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกปฏิบัติการสอน แผนการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ แบบสังเกตแบบทดสอบพฤติกรรมทางสังคม ดำเนินการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2566 – 2 ธันวาคม พ.ศ.2566 รวมทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าได้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม คือพฤติกรรมการให้ความร่วมมือและพฤติกรรมการยอมรับ พฤติกรรมทางสังคมหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ มีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมทางสังคมหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ มีการนำผลวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมและได้แนวทางให้ครูผู้เกี่ยวข้องไปปรับใช้กับการจัดกิจกรรมอื่นเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คำสำคัญ: กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

Abstract

Research on organizing movement activities and rhythms to promote social behavior of early childhood children in Kindergarten 1 at Ban Rai Sri Ubon School. It is a quasi-experimental research (Quasi Experimental Research) with the objective of developing movement activities and rhythm in Promoting social behavior and comparing social behavior The sample group used in this research includes first year kindergarten students, male and female, aged between 3 - 4 years, who are studying at Ban Rai Si Ubon School, semester 1 in the academic year 2023, totaling 10 people. It was obtained from a purposive selection and was a room where the researcher was a teaching practitioner. Movement activity plan and rhythm Social Behavior Observation Test The research was conducted from 1 November 2023 – 2 December 2023, a total of 8 weeks. 5 days a week. Data were analyzed by finding the mean and standard deviation. The results of the research found that movement and rhythm activities were obtained. in promoting social behavior namely, cooperative behavior and acceptance behavior. Social behavior after organizing activities movement and rhythm The mean score of social behavior after organizing movement and rhythm activities was higher than before organizing movement and rhythm activities. Research results were used to promote social behavior and provided guidelines for teachers involved to adapt to organizing other activities to promote social behavior for early childhood children.

Keywords: Movement and rhythm activities Social behavior of early childhood children

- ค ¹ นางสาวปนัดดา สุขบัว หลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขา วิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- ² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาพูน วงศ์ษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- ³ ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หน่วยงานสังกัด คณะศึกษาศาสตร์ จังหวัด เลย

ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันกำลังอยู่ในศตวรรษที่ 21 โลกได้เข้าสู่สังคมที่เรียกว่า “สังคมความรู้” ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นทุกวันและสามารถรับความรู้ได้จากหลายช่องทางและได้รับอย่างรวดเร็ว คนท้องแก่ เรียนเก่ง จำเก่ง ไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีที่สุดอีกแล้ว แต่คนที่พร้อมจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ คือคนที่สังคมโลกต้องการ ศตวรรษที่ 21 เป็นโลกของเทคโนโลยีและนวัตกรรม ความรู้ในวิชาหลักพื้นฐานที่เรากำลังเรียนอยู่หรือเราเรียกว่า “เนื้อหา” นั้น ยังคงมีความสำคัญ เพียงแต่ในศตวรรษนี้ เราจะจะต้องมี “3 ทักษะ” เพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ในวิชาหลัก 1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2. ทักษะชีวิตและอาชีพ 3. ทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทั้ง 3 ทักษะจำเป็นอย่างยิ่งยุค IT นี้ เด็กปฐมวัย เป็นวัยสร้างพื้นฐานพฤติกรรมทางสังคม เพราะเด็กยังไม่ได้มีลักษณะที่ติดอย่างที่ต้องการ เด็กจะต้องค่อยๆ รับรู้ เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม เด็กเรียนรู้ ได้จากการสังเกต การสัมผัส การปฏิบัติ การได้เล่น ได้ทำงานได้คิด การปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยก็มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ได้ระบุว่า เด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยมีจุดมุ่งหมายให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนั้น การที่จะพัฒนาเด็กโดยองค์รวมต้องพัฒนา ทักษะ 4 ด้าน เนื่องจากเด็กในช่วง 3 - 6 ปี ระบบประสาทและสมองเจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด ควรเสริมสร้างพัฒนาการทุกด้านให้กับเด็กปฐมวัยได้เจริญเติบโตเต็มศักยภาพในช่วงอายุนี้ ตลอดจนการเป็นเยาวชนและพลเมืองที่ดีของสังคมจะพัฒนาเด็กให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้นั้น หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ที่สนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ เด็กจะเรียนรู้การปรับตัวทางสังคมให้ความร่วมมือกับผู้อื่นจะทำให้เด็กอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การพัฒนาด้านพฤติกรรมทางสังคมได้รับความสนใจมากขึ้นเนื่องจากพบเห็นเด็กที่มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดีแต่มีปัญหาการปรับตัวเข้ากับสังคมเป็นจำนวนมากและไม่สามารถดำรงชีวิตตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กเหล่านั้นไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตและกลายเป็นปัญหาที่รุนแรงของสังคมต่อไปในอนาคต ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นการพัฒนาเด็กให้เป็นทั้งคนเก่ง คนดี ซึ่งพฤติกรรมทางสังคมเป็นคุณลักษณะหนึ่งของคนดี ผู้ที่มีพฤติกรรมทางสังคมสูงจะรู้จักการรอคอย เข้าใจความรู้สึก เห็นคุณค่าและเคารพในการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักปรับตัว ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ หากเด็กปฐมวัยได้รับการหล่อหลอมพฤติกรรมทางสังคมในช่วงวัยนี้ จะทำให้เด็กเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน สร้างขอบเขตและความก้าวหน้าให้กับมนุษย์ เป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิตก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างมาก (สุภัค แผลงเพชร, 2551)

อีริกสัน (Erikson, 1975: 32-35, อ้างถึงใน ศศิวิมล ชัดมูล (2562) กล่าวว่า เด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี หากได้รับการส่งเสริมให้สร้างเอกลักษณ์ของตนเอง เด็กจะสามารถแสดงความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้ สามารถพัฒนาความร่วมมือ ความเป็นผู้นำผู้ตาม ส่งผลให้ความคิดและจินตนาการและการพัฒนาทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้นต่อไปด้วย สอดคล้องกับ ศศิวิมล ชัดมูล (2562) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะที่มีต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลธนาทิพย์ กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมีพฤติกรรมความร่วมมือสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และกัญญณัฐ พลอยกระจ่าง (2558) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการปั้นแบบกลุ่มมีผลต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความร่วมมือด้านการยอมรับ การช่วยเหลือกัน และความรับผิดชอบ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อใช้พลังงานและถ่ายพลังที่มีอยู่ล้นเหลือออกมาแต่ในขณะเดียวกันร่างกายและจิตใจเด็กจะสมบูรณ์จากการเคลื่อนไหว ดังนั้นกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะจึงได้รับการจัดเป็นกิจกรรมหลักเพื่อพัฒนาเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ มีผลต่อการพัฒนาการเด็ก ดังนั้นการใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะจึงมีผลทำให้เด็กเรียนรู้ร่างกายของตนเองว่า การใช้ร่างกายแต่ละส่วนอย่างไร ซึ่งมีความหมายต่อเด็กมาก เด็กจะมีโอกาสได้ประเมินความสามารถของตนเอง ได้คิด ได้ตัดสินใจว่าจะเคลื่อนไหวแบบใด อย่างไร อีกทั้งการเคลื่อนไหวไปพร้อมเพื่อนอย่างมีความหมาย จะทำให้เด็กเรียนรู้การปฏิบัติตนต่อกัน ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจทั้งเป็นการลดอัตตา (Ego) ไปสู่การมีเหตุผลและคุณธรรม (superego) เด็กได้รับการฝึกการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ บุคลิก ขอบเขตรอบตัวด้วยการใช้เสียงเพลง ดนตรีทำให้เด็กเรียนรู้จังหวะ กระบวนการศึกษาการจึงได้กำหนดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะไว้เป็นกิจกรรมหลัก ในตารางกิจกรรมประจำวันที่เด็กจะต้องได้รับการส่งเสริม (ผศ.ทัศนา แก้วพลอย , 2556) ซึ่งกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะยังช่วยส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เนื่องจากกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะจะช่วยส่งเสริมสมรรถนะทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญาครบทั้ง 4 ด้านแล้ว ครูส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมทางสังคมโดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้มีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ เด็กจะเรียนรู้การปรับตัวทางสังคมให้ความร่วมมือกับผู้อื่นและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยแสดงออกผ่านท่าทางเมื่อได้เคลื่อนไหวร่างกาย 5 รูปแบบ ได้แก่ การเคลื่อนไหวประกอบเพลง/คำคล้องจอง , การปฏิบัติตามข้อตกลง/คำสั่ง , การเคลื่อนไหวเป็นผู้นำ ผู้ตาม , การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ , การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้อย่างอิสระได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นร่วมกัน คิด ร่วมกันวางแผนมีการช่วยเหลือ มีการแบ่งปัน และการเป็นผู้นำผู้ตาม เพื่อให้การเคลื่อนไหวบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางสังคมที่ควรส่งเสริมในเด็กปฐมวัยจะเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดการเคลื่อนไหวอย่างหลากหลายวิธี (กระทรวงศึกษาธิการ , 2560)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ซึ่งจะทำให้มีกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะไปใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยและได้แนวทางให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยนำไปปรับใช้กับการจัดกิจกรรมอื่นเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยและพฤติกรรมทางสังคมก็เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับมนุษย์ซึ่งเป็นทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนควรมี และผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนในห้องเรียน ควรส่งเสริมในเรื่องพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอากิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมาส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชาย - หญิง อายุระหว่าง 3 – 4 ปี ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย ภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชาย - หญิง อายุระหว่าง 3 – 4 ปี ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนบ้านไร่ศรีอุบล ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย ภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงและเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกปฏิบัติการสอน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- 3.1 แผนการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
- 3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
- 3.3 แบบทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

- 4.1 ก่อนจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 ก่อนโดยใช้แบบสังเกตและแบบทดสอบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 และให้คะแนน
- 4.2 ดำเนินการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้การคำนวณด้วยตนเองและใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังต่อไปนี้

- 5.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1

ตามเกณฑ์ 75/75

- 5.2 วิเคราะห์พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

- 5.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของคะแนนการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
4 คะแนน						
ก่อนการทดลอง	13	3.69	0.48			
				0.31	0.48	2.31*
หลังการทดลอง	13	4.00	0.00			

P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรม 3.69 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการจัดกิจกรรมที่ 0.48

และหลังการจัดกิจกรรมที่ 0.00 เมื่อทดสอบค่าสถิติ t พบว่าก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมและเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมีพฤติกรรมการให้ความร่วมมือและพฤติกรรมการยอมรับหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมีพฤติกรรมการให้ความร่วมมือและพฤติกรรมการยอมรับสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องจากกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและกับผู้อื่นเป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมร่วมกันเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่ง เพียเจต์ (Piaget) กล่าวว่า การที่เด็กมีโอกาสเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นทำให้เกิดการปรับตัวที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างราบรื่น (Piaget, 1952: อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี , 2551: 46) กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในสถานการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเด็กอาจพบกับปัญหาต่าง ๆ เช่น การใช้อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหวไม่พอกับจำนวนเด็กในการทำกิจกรรมแบบเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น เด็กจะเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมมือกันแก้ปัญหาให้การทำกิจกรรมครั้งนี้ผ่านพ้นไปด้วยดี ซึ่ง ชูศรี ไชยสอง กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบอุปกรณ์ของเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง (ชูศรี ไชยสอง, 2556: 42)

จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ พฤติกรรมการให้ความร่วมมือและพฤติกรรมการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับค่า $P < .05$

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมีพฤติกรรมทางสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับค่า $P < .05$

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
2. ใช้กับการจัดกิจกรรมอื่นเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะไปทำวิจัยเพื่อพัฒนาในด้านอื่นๆ เช่น การมีวินัย ความสามัคคี เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. (พิมพ์ครั้งที่ 1).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

(2560). **คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม

สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการศูนย์การพัฒนาหลักสูตร. (2544). **คู่มือการจัดกิจกรรมการ**

เรียนรู้หน้าที่พลเมือง-ศีลธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิการ์ สุสม. (2554), การเคลื่อนไหวและจังหวะเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย, (เอกสารประกอบสอนฉบับปรับปรุง). สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.

กาญจนา สิงห์เรศน์. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารแบบร่วมมือที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กัญญณัฐ พลอยกระจ่าง. (2558). พฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการปั้นแบบกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กัลยาณี อินตะสิน. (2550). การศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กก้อทิสติกในระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบการเล่นเกมส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กาญจนา สิงห์เรศร์. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารแบบร่วมมือที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กุลยา ตันติพลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เบรน-เบสบุ๊คส์.

จิราภรณ์ แจ่มใส. (2558). ผลของการใช้กิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่านิทานในการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

***หมายเหตุ** จำนวนหน้าของบทความ 10 หน้า